

$20/10$. (Ordfører: Heising). 2. beh. $22/10$ (F. sp. 469). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 23) afgivet $27/10$. 3. beh. $28/10$ (F. sp. 532). *Loven stadfæstet 29. oktober 1954.* (Lovt. nr. 319).

Ved loven opretholdes den på dette område gældende ordning (årbog 1953—54, side 334) uændret for et år fra 1. november 1954 til 1. november 1955.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Ved loven af 20. december 1950 blev der truffet bestemmelse om, at personer eller virksomheder, der opnår tilladelse til at indkøbe et nyt personautomobil til udskiftning af en ældre vogn, skulle lade denne udskiftede vogn sælge ved offentligt bortsalg, og at der af det ved salget indkomne beløb kun skulle tilfalde sælgeren 60 pct., mens 40 pct. skulle inddrages i vejfonden. Bestemmelserne var begrundet i de høje priser, der i det frie marked opnåedes for brugte personvogne på grund af den meget begrænsede import af nye vogne, og man fandt det urimeligt, at den, der fik tilladelse til indkøb af et nyt personmotorkøretøj, foruden den fordel, der lå i at få en ny vogn, også skulle kunne oppebære den betydelige konjunkturgevinst, som salget af den ældre vogn i det frie marked indbragte.

Loven var oprindelig gældende for 1 år, men er forlænget i 1951, 1952 og 1953, dog således at der ved de sidste 2 forlængelser er foretaget visse ændringer, tildels under hensyn til de prisfald, der har fundet sted på brugtvognsmarkedet. Ved de nugældende regler får således ejeren af vognen først 2 000 kr. ubeskåret, og af restbeløbet opnår han 75 pct., mens kun 25 pct. inddrages i vejfonden. Endvidere er der givet hjemmel for, at også visse andre vogne — vogne, der er klausuleret mod videresalg — kan bortsælges i overensstemmelse med lovens regler. Endelig har man ved lovens forlængelse i fjor åbnet mulighed for, at loven kan bortfalde inden den fastsatte udløbstid ved kgl. anordning, såfremt forholdene skulle ændre sig, således at bestemmelserne ikke længere anses for fornødne. . . .

Med hensyn til *importen*, herunder indbefattet importen på dollarpræmieringsbasis, kan jeg oplyse, at denne har udgjort i 1952 ca. 10 600 stykker, i 1953 ca. 26 000 stykker og de første 8 måneder af indeværende år godt 28 000 stykker. Ved de foranstaltninger, der blev foretaget i forsommeren, hvor man dels begrænsede tildelingen af personautomobiler gennem automobilfordelingsnævnet, dels påny forlangte bevillingstilsagn for den fulde importværdi ved køb på dollarpræmieringsbasis, således at dollarpræmieringstillægget igen udgjorde 80 pct. af importværdien, er det vel lykkedes til en vis grad at begrænse importen, men man må dog regne med, at man i indeværende år ialt kommer op på en import af ca. 38 000 personvogne.

Uanset den store import er der iøvrigt *et meget betydeligt udækket*